

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „TRUEWHITE” dla towarów należących do klas 9 i 11

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 4, art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający.

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy nie ma charakteru opisowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2010 r. — Deutscher Ring przeciwko OHIM (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG)

(Sprawa T-209/10)

(2010/C 179/92)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutscher Ring Sachversicherungs-AG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Busse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie R 1290/2009-1 i zarejestrowanie zgłoszonego znaku towarowego;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Deutscher Ring Sachversicherungs-AG” dla usług należących do klasy 36.

Decyzja eksperta: Odrzucenie wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony wspólnotowy znak towarowy posiada odróżniający charakter i nie jest wyłącznie opisowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 2009, L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2010 r. — Autogrill España przeciwko Komisji

(Sprawa T-219/10)

(2010/C 179/93)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Autogrill España, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan i R. Calvo Salinero, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Uznanie zawartych w skardze zarzutów za dopuszczalne i zasadne;

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji C(2009) 8107 wersja ostateczna z dnia 28 października 2009 r. dotyczącej amortyzacji podatkowej wartości firmy w przypadku nabycia znacznych udziałów w przedsiębiorstwie zagranicznym [pomoc państwa nr C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007)] w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w nim, że art. 12 ust. 5 Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (ujednolicono tekstu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych — TRLIS) zawiera elementy pomocy państwa;

— tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 4 tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim zastosowanie odzyskania pomocy w odniesieniu do transakcji, jakie miały miejsce przed opublikowaniem w Dz.U. UE ostatecznej wersji decyzji, której dotyczy niniejsza skarga, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji, której dotyczy niniejsza skarga, Komisja stwierdziła, że pomoc państwa wdrożona przez Hiszpanię zgodnie z art. 12 ust. 5 TRLIS jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do pomocy przyznawanej beneficjentom przy wewnątrz-wspólnotowych nabyciach udziałów. W tym względzie należy wyjaśnić, że ww. przepis dopuszcza możliwość odliczenia amortyzacji wartości przedsiębiorstwa powstałej w wyniku nabycia przekraczających 5 % udziałów w spółkach zagranicznych.

Skarżąca opiera swe żądania na następujących zarzutach:

- 1) Naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim Komisja uznała w zaskarżonej decyzji, że rozpatrywany w niniejszym przypadku środek stanowi pomoc państwa. Należy w tym względzie stwierdzić, że Komisja nie dowiodła tego, że rozpatrywany środek o charakterze podatkowym uprzywilejowuje niektóre przedsiębiorstwa lub produkcję niektórych towarów, a który to wymóg został ustanowiony w art. 107 ust. 1 TFUE. Komisja ogranicza się do założenia, że ten środek o charakterze podatkowym jest selektywny ze względu na to, iż dotyczy on jedynie nabywania udziałów w spółkach zagranicznych, a nie dotyczy takiego nabywania udziałów w spółkach krajowych. Zdaniem skarżącej takie rozumowanie jest błędne i stanowi zamknięte koło: okoliczność, że stosowanie rozpatrywanego środka — tak jak każdego innego przepisu podatkowego — opiera się na spełnieniu określonych obiektywnych warunków, nie powoduje tego, że środek ten ma de iure lub de facto charakter selektywny. Automatyzm zastosowanego przez Komisję rozumowania prowadzi do uznania każdego przepisu podatkowego jako mającego prima facie selektywny charakter.

Ponadto zarówno z analizy prawnej tego środka, jak i z przedstawionych przez Królestwo Hiszpanii danych statystycznych wynika, że art. 12 ust. 5 TRLIS stanowi przepis ogólny, mający zastosowanie, de iure i de facto, do wszystkich przedsiębiorstw będących zobowiązanych z tytułu zapłaty hiszpańskiego podatku od osób prawnych, niezależnie od ich wielkości, charakteru, sektora, do którego należą, oraz ich genezy.

Z drugiej strony, prima facie odmienne traktowanie ustanowione w art. 12 ust. 5 TRLIS, który w żaden sposób nie ustanawia mającej selektywny charakter korzyści, służy zrównaniu pod względem podatkowym wszystkich transakcji nabycia udziałów, niezależnie od tego, czy są one krajowe, czy zagraniczne, ze względu na to, że, jeśli, ze względu na brak możliwości sfinalizowania fuzji transgranicznych, amortyzacja wartości przedsiębiorstwa dotyczy jedynie krajowego wymiaru tej fuzji, w odniesieniu do którego istnieją umożliwiający to przepisy podatkowe, art. 12 ust. 5 TRLIS skutkuje jedynie rozszerzeniem tej możliwości na nabycie udziałów w spółkach zagranicznych.

Tytułem ewentualnym podnieść należy, że decyzja Komisji ma nieproporcjonalny charakter ze względu na to, że jej zastosowanie do przypadków przejścia kontroli spółek zagranicznych powinno sprowadzać się co najmniej zrównania ich z sytuacjami fuzji krajowych, jako takich uzasadnionych już strukturą i logiką hiszpańskiego systemu podatkowego.

- 2) Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na naruszenie prawa przy określeniu beneficjenta rozpatrywanego środka.

Przy założeniu, że art. 12 ust. 5 zawiera elementy pomocy państwa, skarżąca podnosi, że, aby ustalić, jakie podmioty są beneficjentami pomocy, Komisja powinna była przeprowadzić wyczerpującą analizę ekonomiczną. Skarżąca w każdym razie twierdzi, że beneficjentami pomocy (w postaci nadmiernej ceny zakupu udziałów) są zbywający udziały, a nie, jak twierdzi Komisja, stosujące ten środek przedsiębiorstwa hiszpańskie.

- 3) Skarżąca powołuje się wreszcie na naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie dotyczącym zastosowania nakazu odzyskania pomocy w czasie.

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2010 r. — Iberdrola przeciwko Komisji

(Sprawa T-221/10)

(2010/C 179/94)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iberdrola, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller i J. Domínguez Pérez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona w niniejszej skardze decyzja została także zakwestionowana w skardze T-219/10 Autogrill España przeciwko Komisji.

Zarzuty główne argumenty są podobne do tych podniesionych w ww. skardze. W szczególności skarżąca twierdzi, że:

- Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, dochodząc do wniosku, iż środek ustanowiony w art. 12 ust. 5 Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (ujednolicono tekstu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych — TRLIS) stanowi niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa, a to ze względu na to, że instytucja ta nie uwzględniła pozytywnych skutków stosowania środka i pominęła jego korzystny wpływ na realizację innych zamierzonych w postanowieniach traktatowych celów;